

dan vi kan få lagt en struktur, sådan at alle parter samvirker. Nu kan det være, at miljøministeren sætter sig sammen med skatteministeren og boligministeren, og det viser sig, at det her klarer de snildt, og at der ikke er nogen problemer. Men jeg tror, vi vil have en fordel i at gennemtænke den struktur, der skal gælde på det her område i årene fremover.

Jeg har også med glæde noteret mig CD's ønske om det hurtigtarbejdende udvalg. Det kan vi sagtens bakke op om, fordi det er så vigtigt.

Til slut omkring Lyø sagen. Der vil jeg sige, at det, der var problemet ved udarbejdelsen af den bevarende lokalplan, var jo, at forarbejdet var gjort for ringe. Forarbejdet var gjort sådan, at man ikke engang havde de rigtige farver på bindingsværket og den rigtige opmaling. Det skaber selvfølgelig misstemning på øen. Men værst af alt var det, at det splittede øens befolkning; for de, der gik aktivt ind i fredningsarbejdet, havde været rådgivere og medvirket, blev steget af de andre beboere derude. Den slags konflikter ødelægger fredningsarbejdet på det her område mere end noget andet. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi får de her opgaver lagt ud så tæt ved beboerne som overhovedet muligt. Det vil være en måde at undgå den slags konflikter. Lyø bør være en enlig svale i den henseende.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Der var også et par ting, jeg ikke nåede i mit første indlæg. Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til ministeren om, hvad ministeren mener om muligheden for at give lokalbefolkningen adgang til at få et spørgsmål lagt ud til afstemning.

Det drejer sig om de bevaringsværdige bygninger, og jeg kan forstå, at ministeren er meget indstillet på også at give befolkningen så utrolig gode muligheder, som der nu er, for at bevare de kulturværdier, vi har, og jeg er meget enig med ministeren i, at det faktisk er befolkningen, der går i spidsen mange steder med de spørgsmål. Så jeg vil gerne høre, hvordan ministeren ser på det, om der er en mulighed for at finde frem til en måde, hvor man kan give dem adgang til en form for lokal afstemning.

Det andet, som jeg ikke nåede at sige noget om, er der, hvor forskellige kultursyn og natursyn støder sammen, og det er et konfliktfyldt område. Jeg vil tage et enkelt eksempel op. Det er en skov syd for Rørbæk Sø, hvor nævnet har sagt, at en eksisterende, meget veldrevet og

eksemplarisk økologisk skov, en blandingsskov, hvor der kan drives plukhugst og alle de fine ting, skal vige for et forkrøblet egekrat, som har været på det område på Blichers tid.

Der mener jeg, at man går over gevind, når man begynder at, hvad skal man sige, vurdere spørgsmålet om kulturgenopretning ved at etablere en skovdrift, en form for skovdrift, som jeg synes, vi skal have som et museum et eller andet sted for at vise, hvordan man ikke skal gøre. Men det er der også muligheder for, og jeg synes, at her har vi en situation, hvor man så støder sammen med et syn, der ikke er slået helt igennem endnu på økologisk skovdrift.

Det står svagt i den lokale afgørelse, og her mener jeg, at den jo ikke kan appelleres, men den kan måske give grundlag til eftertanke, når man har en meget snæver afgørelse. Det var vist med én stemmes flertal, at man afgjorde, at det er det, der skal ske på længere sigt i området.

Her synes jeg, at der mangler en ordentlig debat om grundlaget for de forskellige muligheder i forhold til hinanden, hvor det her efter min overbevisning er en beklagelig fejlkonklusion, man har truffet i området. Der mener jeg at man må finde ud af fra Skov- og Naturstyrelsens side at begynde at informere noget mere om, hvad et økologisk natursyn kan betyde i forhold til f.eks. det at genskabe en gammel situation.

Et andet eksempel på det, som jeg gerne vil nævne, og som jeg ved er et område, der ligger ministeren utrolig meget på sinde, er Skjern Å, dens sydlige løb – nu tænder den gule lampe, jeg skulle nok ikke have sagt det – men jeg vil gerne lige nævne det igen, for man kan sige, at der har man jo virkelig et eksempel på et kulturlandskab af format i dag, hvor man har klare linjer, og det er jo det, som Enhedslisten går ind for. Det er en lang, lige, ret å, men vi er enige om, at det er ikke den måde, man skal tolke de klare linjer på, som ligger i vores valggrundlag. Tværtimod er vi tilhængere af et økologisk natursyn, og derfor skal det også lægges om, ingen tvivl om det.

Men når man så kommer til en diskussion om, hvordan det skal lægges om, så mener jeg, at man kommer ind i det, jeg vil kalde et absolut natursyn over for et økologisk natursyn, hvor der er mange andre balancer inde i det. Det går på det forslag, der er om omlægningen af det med en meget stor sø, som skal være en bundfældningssø for slam, der kommer fra åen. Der så jeg meget hellere, at man også fik nogle alternativer, der var i en klarere, mere økologisk